

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री जगदीश शर्मा पौडेल
फैसला

०६७-CR-0122

मुद्दा:— मोटरसाइकल चोरी

लालप्रसाद घलेको जाहेरीले नेपाल सरकार-----१

विरुद्ध

जिल्ला पर्सा परसौनी गाउँ विकास समिति वडा नं. १ बस्ने अजयकुमार यादव-१

पुनरावेदक
वादी

प्रत्यर्थी
प्रतिवादी

शुरु तहमा फैसला गर्ने अदालत:- काठमाडौं जिल्ला अदालत

माननीय न्यायाधीश श्री महेशप्रसाद पुडासैनी

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने अदालत:- पुनरावेदन अदालत पाटन

माननीय न्यायाधीश श्री टंकबहादुर मोक्तान

माननीय न्यायाधीश श्री विष्णुदेव पौडेल

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१) को खण्ड (क) (ख) बमोजिम निस्सा
प्रदान भै दायर हुन आएको प्रस्तुत पुनरावेदनको संक्षिप्त तथ्य र निर्णय यसप्रकार छ:-

मिति २०६७।२।७ गते दिनको १४.३० बजेको समयमा काठमाडौं जिल्ला
काठमाडौं नगरपालिका वडा नं. ३ महाराजगञ्ज, गणेशबस्तीबाट बा.३४ प १५८८ नं. को
कालो रङको मोटरसाइकल हराएको हुँदा खोजतलास गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको
टंकप्रसाद घलेको निवेदन

मिति २०६७।२।७ गते दिनको १४.३० बजेको समयमा काठमाडौं जिल्ला
काठमाडौं नगरपालिका वडा नं. ३ महाराजगञ्ज, गणेशस्थानबाट मेरो मोटर साइकल चोरी

भएकोमा उक्त मोटरसाइकल चोरी गर्ने व्यक्ति पत्ता लगाउँदै जाँदा जाहेरी दरखास्तको विरुद्ध खण्डमा उल्लिखित अजयकुमार यादव र प्रभु ठाकुरले चोरी गरी लगेको भनी यकिन हुन आएको हुँदा निजहरुलाई पक्राउ गरी कानून बमोजिम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको लालप्रसाद घलेको जाहेरी दरखास्त ।

काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. १९ कंकेश्वरी सडकमा चेक जाँच गर्दा अजयकुमार यादवले चलाई आईरहेको ना. १२ प ९३६८ नं. को मोटरसाइकल तथा निजको साथमा भएको मोटरसाइकलको ब्लूबुक बरामद गरेको भन्ने समेत व्यहोराको बरामदी मुचुल्का ।

काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. १९ कंकेश्वरी सडकमा चेक जाँच गर्दा अजयकुमार यादवले चलाई आईरहेको ना. १२ प ९३६८ नं. को मोटरसाइकल तथा निजको साथमा भएको मोटरसाइकलको ब्लूबुक रित पूर्वक बरामद गरी निजलाई पक्राउ गरी यसै प्रतिवेदन साथ दाखिला गरेका छौं भन्ने समेत व्यहोराको प्रहरी प्रतिवेदन ।

अजयकुमार यादवको साथबाट बरामद भई आएको हाल मलाई देखाइएको ना.१२ प ९३६८ नं. को पल्सर मोटरसाइकल मिति २०६७।२।७ गते दिनको १४.३० बजेको समयमा काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. ३ महाराजगञ्ज गणेशबस्तीबाट चोरी भएको मोटरसाइकल हो । उक्त मोटरसाइकलको वास्तविक नं. वा ३४ प. १५८८ हो । सो मोटरसाइकल मेरो हो भन्ने समेत व्यहोराको टंकप्रसाद घलेले गरी दिएको सनाखत कागज ।

वा.३४ १५८८ नं. को मोटर साइकल टंकप्रसाद घलेको नाममा दर्ता रहेको भन्ने समेत व्यहोराको यातायात व्यवस्था कार्यालय, ललितपुरको च.नं. ७७४० मिति २०६७।२।३० गतेको पत्र ।

आज भन्दा २ वर्ष पहिलादेखि म तराई यातायात व्यवसायी संघमा काम गर्दै आईरहेकोमा प्रभु ठाकुर पनि आउने जाने गरेकोमा सोही कार्यालयमा चिनजान भएकोमा प्रभु ठाकुरले मसँग पल्सर मोटरसाइकल छ, सस्तोमा बेच्छु किन्ने भन्दा मसँग सि.टि. बजाज मोटरसाइकल छ बिक्री भएमा किन्छु भनी मैले आफ्नो मोटरसाइकल रु. ६५,०००।- मा बिक्री गरी प्रभु ठाकुरसँग कुराकानी गर्दा निजले हाल बरामद भई आएको ना. १२ प. ९३६८ नं. को मोटरसाइकल रु. १,४०,०००।- मा बिक्री गर्छु भनेकोमा मैले निजलाई

रु. १,००,०००।- दिई बाँकी रहेको रु. ४०,००,००।- १५ दिन पछि यातायात व्यवस्था कार्यालय, नारायणीबाट पास गरी दिएपछि दिने शर्तमा मैले मोटरसाइकल किनी मैले चलाई हाँकी काठमाडौं आइरहेको अवस्थामा काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. १९ कंकेशरी सडकमा प्रहरी चेक जाँच गर्दा पक्राउ गरेको हो भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी अजयकुमार यादवले अधिकार प्राप्त अधिकारी समक्ष गरेको बयान ।

मिति २०६७।२।७ गते हाम्रो आफ्नो कामको सिलसिलामा मेरो नाममा रहेको बा. ३४ प. १५८८ नं. को मोटरसाइकल चलाई हाँकी उक्त मोटरसाइकलको पछाडि मेरो सहोदर दाजु जाहेरवाला लालप्रसाद घलेलाई राखी काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. ३ गणेशस्थानमा पुगी मोटरसाइकल रोकी आफ्नो काममा गई फर्की आउँदा मोटरसाइकल नभएको र चोरी भएको भनी थाहा पाई उक्त चोरी गर्ने व्यक्तिको तलास गर्दा मेरो दाजुले थाहा पाई चोरी गर्ने अजयकुमार यादव र प्रभु ठाकुरको नाममा किटानी जाहेरी दिएको हो भन्ने समेत व्यहोराको टंकप्रसाद घलेले गरी दिएको कागज ।

अजयकुमार यादवको साथबाट बरामद भई आएको ना.१२ प. ९३६८ नं. को मोटरसाइकलको हाल बजार भाउँ रु. १,२०,०००।-(एकलाख बीस हजार) पर्छ भन्ने समेत व्यहोराको दरकस मुचुल्का ।

प्रभु ठाकुरलाई खोज तलास गर्दा हालसम्म पनि फेला नपरेको निजको बाबु बाजेको नाम थर समेत खुल्न नआएको भन्ने समेत व्यहोराको प्रहरी प्रतिवेदन ।

लालप्रसाद घलेको हुलिया निवेदन तथा किटानी जाहेरी दरखास्त, प्रहरी प्रतिवेदन सहित बरामदी मुचुल्का, प्रतिवादी अजयकुमार यादवको बयान, यातायात व्यवस्था कार्यालयको पत्र, जाहेरवालाको सनाखत कागज एवं बुझिएका मानिसले गरिदिएको कागज समेतका आधार प्रमाणबाट उक्त मोटरसाइकल चोरी भएको वारदात स्थापित भएको हुँदा प्रतिवादी अजयकुमार समेतको उक्त कार्य मुलुकी ऐन, चोरीको १, १२, नं. अनुसारको कसूर अपराध हुँदा रु.१,२०,०००।-बिगो कायम गरी निज प्रतिवादी अजयकुमार यादवलाई सोही महलको १२ नं. अनुसार सजाय हुनुपर्छ भन्ने अभियोग ।

म उपरको किटानी जाहेरी अनुसारको मोटरसाइकल मैले आफूले चिनेको साथी प्रभु ठाकुरसँगबाट एकलाख रुपैयाँ दिई बाँकी ४० हजार पास गर्दाका दिनमानै दिने गरी मिति २०६७।२।१८ गते ना. १२ प. ९३६८ नं. को पल्सर मोटरसाइकल खरीद गरेको थिएँ

। उक्त मोटरसाइकल मैले वीरगञ्जमा नै खरीद गरेकोमा कामको सिलसिलामा सो मोटरसाइकल चढी काठमाडौं आउने क्रममा फर्पिङ्गबाट यही २०६७।२।२६ गते म पक्राउ परेको हुँ । मोटरसाइकल चोरीको हो भन्ने शंका लागेपनि सोको बारेमा केही जानकारी थिएन । मैले किनेको हो । चोरेको होइन भन्ने प्रतिवादी अजयकुमार यादवले शुरु अदालतमा गरेको बयान ।

मलाई देखाइएको मोटरसाइकल देखें । उक्त मोटरसाइकल महाराजगञ्जबाट हराएको हो । प्रतिवादी अजय यादवले चोरी गरी मेरो वास्तविक नं. बा ३४ प. १५८८ को कालो रङ्गको मोटरसाइकलको नं. परिवर्तन गरिएको अवस्थामा फेला परेको हुँदा उक्त मोटरसाइकल अदालतबाट खोजी भएका बखत दाखिला गर्ने गरी फिर्ता पाउँ । उक्त मोटरसाइकल मेरै हो । सक्कल सवारी धनी प्रमाणपत्र मसँग साथै छ । फोटोकपी पेश गरेको छु भनी प्रतिवेदक लालप्रसाद घलेले अदालत समक्ष गरेको सनाखत कागज ।

अजयकुमार यादवलाई म राम्ररी चिन्दछु । उसको चालचलन राम्रो रहेको छ । उसँग एउटा बजाज मोटरसाइकल थियो । सो मोटरसाइकल बेचेर हाल पक्राउ परेको मोटरसाइकल पल्सर किनेकोसम्म जानकारी पाएको हो भन्ने प्रतिवादी अजयकुमार यादवको साक्षी काशीराम यादवले गरेको बकपत्र ।

बरामद भै आएको मोटरसाइकल आफूले चोरी गरेको भन्ने कुरामा प्रतिवादी अजयकुमार यादव मौकामा तथा अदालतमा समेत इन्कार रहेको देखिन आई प्रभु ठाकुरसँग खरीद गरेको भनी लेखाएको, प्रभु ठाकुरको हकमा छुट्टै अभियोग पेश गरिने भन्ने उल्लेख भएको मिसिल संलग्न कागज प्रमाणबाट यी प्रतिवादी अजयकुमार यादवले आरोपित कसूरबाट सफाई पाउने ठहर्छ भन्ने काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६७।१०।१० को फैसला ।

प्रतिवादीको साथबाट चोरी भएको मोटरसाइकल बरामद भएकोमा विवाद देखिंदैन । प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ७(१) मा चोरीको सामान बरामद भएकोमा निजले चोरेको वा चोरीको हो भन्ने जानी जानी खरीद गरेको हो भनी अदालतले अनुमान गर्नु पर्दछ भन्ने कानूनी व्यवस्थालाई उचित मूल्याङ्कन नगरी प्रतिवादीको इन्कारी बयान र जाहेरवाला बकपत्र गर्न उपस्थित नभएको भन्ने आधार लिई गरेको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी प्रतिवादीलाई अभियोग माग दावी बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन ।

चोरीको सामान हो भन्ने जानी जानी प्रतिवादीले खरीद गरेका हुन भन्ने तथ्ययुक्त अन्य आधार प्रमाण पेश हुन नआएको र चोरीमा प्रतिवादी अजयकुमार यादवको संलग्नता पुष्टि हुने तथ्ययुक्त प्रमाण अभियोजन पक्षले पेश गर्न सकेको अवस्था समेत नहुँदा केवल जाहेरीको आधारमा मात्र यी प्रत्यर्थी प्रतिवादीले जाहेरवालाको मोटरसाइकल चोरी गरेको मान्न सकिने अवस्था रहदैन । तसर्थ प्रत्यर्थी प्रतिवादी अजयकुमार यादवलाई आरोपित कसूरबाट सफाई दिने ठहराएको काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६७।१०।१० को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने व्यहोराको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला ।

जाहेरवाला मोटरसाइकल धनीले बरामद भएको मोटरसाइकल आफ्नो हो भनी सनाखत गरिदिएका र प्रतिवादी अजयकुमार यादवले बरामदी मोटरसाइकल प्रभु ठाकुरबाट रु. १,४०,०००।- खरीद गरेको, केही रकम भुक्तानी गरेको र केही रकम दिन बाँकी रहेको भनी भनेतापनि यी प्रतिवादी अजयकुमार यादवले प्रभु ठाकुर कहाँ बस्ने कुन ठाउँको भनी खुलाउन नसकेको र अजयकुमार यादवले काल्पनिक नाम दिई बयान गरेको अवस्थालाई आधार लिई प्रतिवादीलाई अभियोग दावीबाट सफाई दिने गरी काठमाडौं जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गरेको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसलामा कानूनी त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी अभियोग मागदावी बमोजिम सजाय गरी पाउन मुद्दा दोहोर्याई हेरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको नेपाल सरकारको निवेदन ।

मोटरसाइकल चोरी भएको अवस्थामा पक्राउ परेका यी प्रतिवादीलाई अभियोग दावीबाट सफाई दिने ठहर्‍याएको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ७(क) र २७(१) तथा ने.का.प. २०६७ अंक ८ नि.नं. ८४४४ पृ. १३९६ मा प्रतिपादित सिद्धान्त समेतका त्रुटि देखिँदा न्याया प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२ को उपदफा (१) को खण्ड (क) र (ख) बमोजिम निस्सा प्रदान गरिएको छ भन्ने अदालतको मिति २०७०।३।२६ को आदेश ।

नियम बमोजिम दैनिक मुद्दा पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल समेत अध्ययन गरी वादी पुनरावेदक तर्फबाट उपस्थित विद्वान उपन्यायाधिवक्ता पुस्कर सापकोटाले बरामदी मोटरसाइकल चोरीको भन्नेमा विवाद नरहेको र यी प्रतिवादीबाट बरामद भएको अवस्थामा मागदावी बमोजिम प्रतिवादीको कसूर कायम गरी सजाय गर्नुपर्नेमा सफाई

दिने गरी भएको फैसला बदर हुन पर्छ भनी र प्रतिवादी प्रत्यर्थीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता महादेव पंडितले बरामदी मोटरसाइकल प्रतिवादी प्रभु ठाकुर सित खरीद गरेकोले निजले चोरीको भन्ने जानी जानी किनेको नहुँदा प्रतिवादीलाई सफाई दिने ठहर्‍याई भएको फैसला सदर हुनु पर्छ भनी गर्नु भएको बहस जिकिर समेत सुनियो ।

यसमा जाहेरवाला लालप्रसाद घले का नाममा दर्ताको मोटरसाइकल काठमाडौं महाराजगञ्ज गणेश वस्तीबाट पार्किङ्ग गरेको अवस्थामा चोरी भएकोमा सो मोटरसाइकल पर्सा जिल्ला पर्सौनी गाउँ विकास वडा नं. ३ बस्ने अजयकुमार यादवले चोरी गरेको एकिन भएकोले पक्राउ गरी कारवाही गरी पाउन जाहेरी पर्न आएकोमा निज उपर अनुसन्धान भै मुलुकी ऐन चोरीको महलको १ र १२ नं. अनुसार कसूर कायम गरी सजाय गरी पाउन मागदावी लिई अभियोग दायर भएकोमा शुरूले प्रतिवादीलाई अभियोग दावीबाट सफाई दिने ठहराई भएको फैसलालाई पुनरावेदन अदालत पाटनले सदर गर्ने गरी गरेको फैसला उपर प्रस्तुत पुनरावेदन पर्न आएको देखियो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा चोरी भएको भनिएको मोटरसाइकल यी प्रत्यर्थी प्रतिवादीले प्रभु ठाकुरसित खरीद गरी लिएको भनी प्रहरी तथा अदालतमा आई बयान गरेका र मोटरसाइकल धनी टंकप्रसाद घलेले मोटरसाइकल मेरो हो देखे चिने भनी सनाखत गरी दिएबाट सो मोटरसाइकल चोरीको भएकोमा विवाद देखिएन । अब उक्त चोरी भएको मोटरसाइकल प्रतिवादी अजयकुमार यादवले चोरी गरेका हुन होइनन् भन्नेतर्फ विचार गर्दा यी प्रतिवादी समेत उपर किटानी जाहेरी परेको भए तापनि प्रतिवादी अजयकुमार यादवले मोटरसाइकल मैले चोरी गरेको हैन, प्रभु ठाकुरसित रु. १ लाख ४० हजारमा खरीद गरी लिएको हुँ भनी चोरी गरेकोमा इन्कार रही अनुसन्धान अधिकारी समक्ष मौकामा र सोही बयानलाई समर्थन हुने गरी अदालत समक्ष बयान गरेका छन् भने प्रतिवादीका साक्षी काशीराम यादवले पनि प्रतिवादीको भनाइलाई समर्थन हुने गरी अदालतमा आई बकपत्र समेत गरिदिएको मिसिल संलग्न कागजातबाट देखिन्छ । वादी पक्षले खाली किटानी जाहेरी र मोटरसाइकल बरामदीको आधारमा यी प्रतिवादीलाई चोरीको कसुरमा अभियोजन गरेको देखिन्छ । तर उक्त मोटरसाइकल मैले चोरी गरेको हैन प्रभु ठाकुरबाट रु. १ लाख ४० हजारमा खरीद गरेको हुँ भनी चोरी गरेमा पूर्ण इन्कार रही अनुसन्धान अधिकारी र अदालत समक्ष प्रतिवादीले गरेको कसुरको इन्कारीलाई खण्डन हुने बस्तुगत प्रमाण वादी पक्षले प्रस्तुत गर्न सकेको

पाइदैन । अभियुक्तको रुपमा प्रस्तुत गरिएका व्यक्तिको कसुर प्रमाणित गर्ने भार वादी पक्षमा निहित हुन्छ । केवल घटनाको तथ्य पुष्टि हुँदा अभियुक्तको कसुर प्रमाणित हुन सक्दैन त्यसलाई वस्तुनिष्ठ आधार प्रमाणबाट प्रमाणित गर्न सक्नु पर्छ । यी प्रतिवादीले आफूबाट बरामद भएको मोटरसाइकल खरिद गरेकोमा सावित हुँदा र निजले चोरी गरेकोमा भने मौकामा र अदालत समक्ष गरेको इन्कारीलाई अन्य वस्तुगत प्रमाणबाट खण्डन नभएको अवस्थामा खाली किटानी जाहेरी र बरामदीकै आधारमा निजको कसुर स्थापित हुन सक्दैन । जाहेरी दर्खास्तमा किटानी गर्दा त्यस्तो जाहेरी अन्य प्रमाणबाट समर्थित नभएसम्म स्वतन्त्र प्रमाणको रुपमा ग्राह्य हुन सक्दैन, प्रमाण ऐनको दफा १८ बमोजिम त्यस्तो जाहेरी दिने व्यक्ति अदालतमा उपस्थित भै बकपत्र गरी जाहेरीमा लेखिएको कुरालाई समर्थन नगरेसम्म जाहेरीमा लेखिएको व्यहोरालाई प्रमाण मिल्ने हुँदैन । यी प्रतिवादीका विरुद्ध जाहेरी दिने व्यक्ति र बरामदी मुचुल्कामा बस्ने व्यक्तिलाई बकपत्रकोलागि अदालतमा उपस्थित गराउन लगाइएकोमा निजहरू अदालतमा आई बकपत्र गरी जाहेरी तथा बरामदी मुचुल्कालाई समर्थन गर्न सकेको पनि नदेखिएको र प्रभु ठाकुरको हकमा छुट्टै अभियोग पेश गरिने भनी चोरीको क्रियामा अर्को व्यक्तिको उपस्थित भएको भन्ने मिसिल संलग्न कागज प्रमाणबाट देखिएको यस अवस्थामा खाली किटानी जाहेरी र मोटरसाइकल बरामद भएकै आधारमा यी प्रतिवादीलाई कसुरदार ठहर गर्न मिल्ने देखिएन ।

जहाँसम्म चोरीको माल हो भन्ने जानी जानी प्रभु ठाकुरको मिलोमतोमा खरीद गरी लिएकोले यी प्रतिवादी कसुरदार हुन भन्ने वादी पक्षको पुनरावेदन जिकिर छ त्यसतर्फ विचार गर्दा यी प्रतिवादीबाट बरामद भएको मोटरसाइकल प्रभु ठाकुरबाट रु. १ लाख चालिस हजारमा खरीद गरेको हुँ भनी उक्त मोटरसाइकल चोरी गरेमा पूर्ण इन्कार रही अनुसन्धान अधिकारी तथा अदालत समेतमा प्रतिवादी इन्कार रही बयान गर्नुका साथै यी प्रतिवादीको इन्कारीलाई अन्य प्रमाणबाट वादी पक्षले खण्डन गर्न नसकेको र वादी पक्षले नै उक्त बरामदी मोटरसाइकलको मूल्य रु. १,२०,०००।— पर्ने भन्ने दरकस मूल्याङ्कन पेश गरी रहेको अवस्थामा यी प्रतिवादीले १,४०,०००।— मा खरीद गरेको हुँ भनी लिएको जिकिरलाई अन्यथा हो भनी वादी पक्षले भन्न सकेको पनि देखिँदैन । यसरी यी प्रतिवादीको साथबाट बरामद भएको सामान निजले खरीद गरी लिएको हुँ भनिरहेको र वादी पक्षले पेश गरेको मूल्याङ्कन भन्दा बढी नै मोलमा खरीद गर्नुका साथै सो खरीद गरी लिएको हैन भन्ने

वस्तुगत एवं तथ्ययुक्त प्रमाण वादीले गुजार्न नसकेको स्थितिमा निजलेनै चोरी गरेको वा चोरीको भन्ने जानी जानी लिएको भनी अदालतले अनुमान गरी आत्मनिष्ठ रूपमा कसूरदार कायम गरी सजाय गर्न न्यायोचित हुँदैन । यस्तै सन्दर्भमा यस अदालतबाट “ जानी जानी चोरीको माल किनेको भनी अनुमान गर्दा न्यायिक मनको अभाव हुने ” भनी श्री ५ को सरकार विरुद्ध झोलीदास तत्मा भएको चौपाय चोरी मुद्दामा (स.अ. बुलेटिन वर्ष ६ अंक ४ पृष्ठ ३०) र “अदालतबाट जारी भएको म्याद अनुसार अदालतमा उपस्थित भै आफ्नो व्यहोरा समर्थन हुने गरी बकपत्र गर्न नसकेको अवस्थामा जाहेरी दर्खास्तको व्यहोरा तथा अनुसन्धान अधिकारी समक्ष गरेको कागजको व्यहोरालाई प्रमाण ऐन २०३१ को दफा १८ अनुसार प्रमाणमा लिन नमिल्ने ” भनी श्री ५ को सरकार विरुद्ध दिवाकर पण्डित भएको ज्यान मार्ने उद्योग मुद्दामा (ने.का.प. २०६० अंक १ र २ पृ. ६४) सिद्धान्त प्रतिपादन भैरहेको समेत परिप्रेक्ष्यमा वस्तुनिष्ठ प्रमाणको अभावमा यी प्रतिवादीलाई सफाई दिने ठहराई गरेको शुरुको फैसलालाई सदर गर्ने गरेको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६९।१।१० को फैसला मनासिव हुँदा सदर हुने ठहर्छ । वादी पुनरावेदकको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन । प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी बुझाई दिनु ।

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत — उमानाथ गैतम

कम्प्यूटर टाईप - चन्द्रा तिमल्सेना

इति सम्बत् २०७१ साल भाद्र ९ गते रोज २ सुभम् -----